

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>Elap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre . . . . . 4 frt. Fél évre . . . . . 2 frt. Negyed évre . . . . . 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petsorsóért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beiktatástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap betenkint vasárnap egy iven.</p> <p>A „Nyitőr”ben a háromhasábos petsorsó igtatási díja 15 kr. o. é.</p>
--	---	--

A szentesi sóház.

Mult évben, még pedig ez időtájt jelent meg e lapok hasábjain egy cikk, melyben „egy népbarát” figyelmeztette közönségünket, hogy a szentesi m. kir. sóraktár meg fog bukni; meg fogják buktatni az ugynevezett só- és szalonna árusok; kik erre való törekedésükben a sót Szolnokról szerzik be. — Elő volt adva azon cikkben, hogy a sóház megbuktával a közönség ismét a sóárulókra szorul egyedül, ezek a drága fuvarbér, a gyakran járatlanná váló utak miatt, mindig ürügyet találnának a só árának felebb emelésére. — Elő volt adva, hogy Szentesen évenként mintegy 12 ezer mázsa só fogyasztatik el; s ha közönségünk, mely a sóháznál mázsánként 6 frt. 24 kr-ért beszerezheti só szükségletét; az apró kereskedőknél veszi azt fontonként 7—8 kr-ával; — akkor évenként legalább is 12 ezer forinttal fizet többet a legnélkülözhetlenebb élelmi cikkért egyes üzérkedőknek; — mintha 1/4 mázsánként (pedig ezt a legszegényebb is tehetné kevés takarékoság mellett) a sóháznál szerezne be.

Alig jelent meg e cikk, már is híre járt városunkban, hogy a kormány az itteni állami sóraktárt be akarja szüntetni, mert, mint mondani szokás nem fizeti ki magát.

Rögtön küldöttség indított Budapestre. — Polgármester és főjegyző vitték a csapás el-

háritását célzó ama kérvényt, melyről, mint jelenték, egy ministeri tanácsos örömben akként nyilatkozott, hogy az a legremekbebb indokokat foglalja magában, melyeket „a magas kormány legszebb sikerrel használhat fel, azon nemzetgazdák érveléseinek megczafolására, kik a kormányt arra igyekeznek bírni, hogy az állami só monopoliumot megszüntetvén, költség kímélés tekintetéből a sókereskedést egyes vállalkozóknak adná át.” — Mi több, a küldöttség azon nyugtató hírrel jött vissza, hogy az akkori pénzügyminister ur Ghyczy Kálmán, e városi ügynek meleg pártolását megígérte; sőt a minister ur leiratában egyenesen kijelenté hogy: az ő vezetése alatti ministeriumban semmi nyoma annak, hogy a szentesi sóraktár feloszlatása czélba vétetett volna. (Lásd közgy. iratok 1874. aug. hó.)

Mindenki megnyugodott azon gondolatban, hogy ama mély nemzetgazdasági indokokat tartalmazó kérvény ugyan csak megtámogatta a mi sóházunkat; a sóárulók tovább is Szolnokból hozták a sót, — a mi közönségünk fontonként vásárolt, — amaz árva cikkel nem törődött senki.

Azóta elmúlt egy év, és — a szentesi sóraktárt megszünteti a kormány.

Itt mindenek előtt fel kell említenünk azt, hogy az állam által használt e sóraktárt 4 év előtt a magas kormány biztatására építette vá-

rosunk, a maga költségén. Belekerült 7864 frt-jába. A kormány adta reá az előleget. Legközelebb, sürgetésre egy nagy kutat kellett a sóház mellett ásatnia, hogy a vidékről jött vásárlók marháikat itathassák s tűzveszély ellen e részben is óva legyen a raktár. A kút ép mult héten készült el.

A kormány tehát megszüntette a sóraktárt, illetőleg ez év végével megszünteti; az erre vonatkozó értesítés e hét folytán közöltetett a városi közgyűléssel, mely ugyanazon alkalommal fel is szólítottatott a kormány által: nem volna-e hajlandó az új évkor még hátramaradandó sókészletet, rátafizetésekre s bizonyos perczent élvezete mellett elírásítás végett átvenni? — ez ajánlat el nem fogadása esetén pedig hagyná a kormány használatában a raktárt addig, míg valami magán vállalkozó azt apránként kiüresíti.

A közgyűlés — mint gondolható — kedvetlenül vette ez értesítést, s elhatározá, hogy sem a megmaradandó készletet nem veszi át; — sem a raktárt új évnél tovább nem hagyja a kormány használatában; hanem ha már ez a város kárára megszüntette a sóraktárt, vigye el készletét is a hova akarja.

Kemény visszavágás; — ellenzéki embernek szinte kedve kerekedik megtapsolni; — hanem új év még messze van, s addig engedékenyebbek is lehetünk.

T Á R G Y A.

Az örült nő.

— Egy fehér barát emlékirataiból. —
(H. C. után.)
(Folytatás.)

Pater Quirin így folytatá: „Fiam! vissza adatl önmagadnak. Szabad vagy, mint születésed napján; a világnak most már semmi köze hozzád. — A föld gyermekei azt mondhatják: sokat vesztettél! — ámde nincs oly vesztés, melyet az ur kárpótolni ne tudna. — Vesd magad az egyház karjaiba, mely szerető anyaként lép feléd. Légy egészen az ő fiává. — Jöszte keblemre, s fogadd a felszentelt pap megszentelő csókját.”

Magához szorított erősen, hosszasan, — borzadtam ölelése alatt.

„Izidor!” folytatá Quirin ismét, „olyanná lettél, mint az úzó, ki leveti hüvelyét, ruháit, hogy magát szabadon a tenger hullámaira bizza. Az egyház a világitó torony, mely feléd intget a partól. Van szükség kalauzra? én leszek az. Mindnyájan a kikötőbe törekszünk. Szent ügyünk lelkesítsen, barátságunk, tanácsom megvilágosítson, az ur kegyelme erősítsen téged. Amen! . . . Menj! imádban végy bucsut a föld fájdalmaitól; mint a pillangó, mely most mászott elő a burokból, próbálgasd szárnyaidat a nap sugaraiban. Reményem holnap, ha ismét találkozandunk, önmagát legyőzte férfi leendesz, ki az elmúlt napok örömet, banatát, mint gyermekies álmot, megmosolyogja. . . Isten veled frater Izidor!”

Elbocsájtott. Szavai iszonyattal tölték el lelke- met, irtóztam; ez ember előtt ezental csak remegni tudtam.

Tiszteletre méltó praelatusunkhoz mentem. Zselylyeszékben ült s az olvasót pergette. — Mennyivel tiszteletre méltóbb alak volt ez, szeretetteljes ábrázata,

szemei, halántékait környező őszfürtjei, derült homloka jótékony látványt nyújtottak bánatos lelkemnek.

Hozzá közeledvén megcsókoltam kezeit, ő megczirógatta arcomat, s csókot lehelt homlokomra.

„Kedves fiam!” szolt nyájasan, „elégge kisirtad magadat? — kiöntéd jajszavakban fájdalmadat? — akkor megkönnyebbül kebled. — Nem akarok vigasztalni, nem akarok szólni vesztésed nagy voltáról, melyebben érzed te azt, mint bárki más. Az ur korán próbált meg téged. Azon korban, melyben leginkább ragaszkodik az ember a földi javakhoz, elragadta azokat előled. Törd el férfiasan. Csak az igazság örök, a földi javak mind mulandók. — Minden percz, minden mulandó óra hirdeti; a lehulló falevél, a hanyatló életerő, a haldokló test bizonyítja; — Az ember ösmeri is ez évezredes igazságot, de azért, midőn bekövetkezik, soha sem találja az embert eléggé edzetten. Mindig azt hiszi keblét, hogy az idő őt kíméli fogja; pedig az nem kímél senkit. A legfőbb jó, nem lehet mulandó. — A mi mulandó az magában hordja a gyarlóságot, a halált. Szólj! mi az élet legfőbb java? — a szerelem? a hirnév? a barátság? a kényeztet? — Bizonyára egy sem! A szerelem, melyet az ábrándos ifjúkor az élet legfőbb boldogságának tart, csak egy boldog álom; de nem a legfőbb jó. Volt-e valaha szerelem tövis nélkül? — Nem! — s miért nem? mert mindegyik mulandó, ha egyben nem, tárgyának elvesztésében. — Csak az a mi örök, az lehet nagy. Egyiptom piramisai világra szólók, meglehet még tízezer évig is állanak; de még is elsodorja azokat az idő hulláma a föld színéről. Raphael a híres festő híres képei talán 800 évig, talán még ezer évig is el-tartanak, azután elmállanak, porrá lesznek. — Gondolj a nagy emberekre a Farahókra, Cyrusra, Nagy Sándorra, más országhódítókra, világrendítőkre; — nem maradt egy porszem sem elszórt hamvaikból. — Micsoda a mi szűkkörben mozgó életünk az ő tág mezejű tetteikhez képest!? Tekints bátran a ma-

gasba! Ez az egyetlen vigasztalás, melyet nyújthatok, magam is ebben nyugodtam meg. — Ifju voltam én is, mint te; telve étellel, tüzellel, reménnyel, miként te; szerettem lelkem legforróbb hevével; — keblemre hű barátot omlítottam; volt atyám, ki a férfiak példányképe lehetett; bővelkedtem a szerencse áldásaival; volt önérzetem, bizodalmam, jó lelkiismeretem; és — mindezt elveszni láttam, csak lelkem nyugalma maradt meg. — Ne kérd, hogyan, miképp történt? ne kívánd, hogy felidézsem a muló emlékeket, újra fesse az elhalványodó képeket; — elmúlt minden; az idő sírja eltemetett mindent! Miként te, én is vigasztalhatlan voltam, váratlanul lebukván szerencsém magaslatáról. — E czellában, az imában kerestem vigasztalást; — de itt sem találtam meg! Ott fenn kellett azt keresnem, hogy kétségbe ne essem; már pedig ki esnék kétségbe addig: míg meg nem győződik, hogy a „tulvilág” is nem egyéb, mint hia ábránd, dőre gondolat?! E czellába menekülve, távolabbról láttam a világot, kevésbé hallottam zaját, — csilláma fényét veszté, — emlékeim szinehagyottakká lettek. — Ez volt egyedüli nyereségem. — Az öregség késedelmes vigasztaló, csak csenedesebbé, békésebbé teszi az embert; a legmegnyugtatóbb, az egyetlen vigasztaló a halál, s ez is a tulvilágra utasít. — Menj fiam! téj önmagadba, hullasd könyeidet, meg ne akadályozd azokat; megilletik azok a földet. Elfojtani könyeidet annyi volna, mint megrabolni érzelmeinket, s vétkezni az ellen, mi becses volt előttünk. Ha magunk emeltük oltárunkra a bálványt, illik, hogy meg is sirassuk, midőn darabokra zúzva lebukott onnan.”

Áldólag tette kezeit fejemre, s elbocsájtott. Szemeim kiapadt könyeit újra megindítá beszédével. Czellamba mentem; „az egyetlen vigasztaló a halál,” mormogám magamban; ámde lelkem fájdalmasan visszhangoztatá: „a szeretet erősebb a halálnál.” (Folyt. köv.)

Mi leend a majd nyolcezer forintba került sópajtából? — Lebontatván olcsó pénzen fog eladatni?

Nekünk külön véleményünk volna.

Tudjuk hogy a kormánynak nem hajtott bőséges hasznót az itteni sóraktár, mert drága apparatussal, drága hivatalnokok által kezeltette azt. — Ellenkezőleg azt is tudjuk, hogy fenállásának rövid ideje alatt a városi közönség azon részének mely itt vásárolt, sok garast és forintot mentett meg és így közvetve nagy hasznára volt. — Hisz épen azért sajnálkozik mindenki annak beszüntetése felett.

Mi tehát a kormánynak új évkor fenmaradó jó készletét átveendőnek véljük, sőt javasolnánk egyezményt kötetni a kormánynyal, hogy az átengedésnél ígért, vagy talán még magasabb perzent mellett, továbbra is szállítana sőt városunknak, mely nem csak az új évkori maradvány hanem az újabb szállítmányok elárúítását házilag kezelhetné.

Nem állítjuk, hogy városi pénztárunkra óriási haszon háromlanék, hanem nagy előnyére volna közönségünknek, melynek évenként sok ezer forintot megtakarítana.

Városunknak nem volna szüksége, hogy ott drágán díjazott kezelő személyzetet tartson, hisz tapasztalásból tudjuk, hogy ott kevés a dolog. Ép úgy mint például a Dózsai Molnár-féle takaréknál.

Nem lehetne például a kettőt összekötni?

A takaréknál kezelője, — melléje adatván egy pár házasság szolgálja, kezelhetné a só elárúítását is,

Városi közönségünk, a sóraktárt olcsóbban kezelheteti, s így kevesebb költségbe kerül az, mint az államnak került; a haszon pedig, mely megtakarított filléreinek összegében áll, — ha a város csupán a kezelési költséget s az épületbe fektetett tőke kamatait veszi számításba, s nem a nyeresékedést — még tetemesebb lehet mint eddig volt, míg az állam is az itteni sóeladásból megkívánta a maga profitját.

A só olcsóbb lehetvén, nem igen hihető, hogy az azt kicsinyben árulók távolabbról szervezvéen be készletüket jövőben is folytassák a sóraktárt megbuktató concurrentiájukat.

Ajánljuk ezeknek átgondolását városi képviselőinknek, még az utolsó szó úgy sem mondatott ki ez alkalommal ez ügyben, — hihetőleg felmerül az még egynehányszor közgyűléseinken.

Levelek a világ folyásáról.

— LXX. —

Szerkesztő barátom!

Van már néhány hete, hogy nem irtam a világ folyásáról; azóta — no azóta, ne higgye, hogy valami nagyszerű események adták volna elő magukat akár oda künn, akár ide ben az országban; — egyetlen egy esemény, mely az európai diplomatiát háborgatja — de ez sem jobban, mint az alvó oroszánt az ingerkedő légy — a szomszéd hercegovinai lázadás. Azt talán már megírtam, hogy az ottani nép megúván a török adót, tehát megtagadta azt és fegyverhez nyult; no azóta egy párszor meg is verték a török csapatokat, Trebinje városát körülzárták s ben szorították a gyenge helyőrséget; már ágyukat is foglaltak el, és nagy gondot adnak a tartomány kormányzójának Dervis pasának, kinek még nem igen küldtek segéd-csapatokat Konstantinápolyból, s kinek ép oly kevés pénze van a hadviselésre, mint urának a Szultánnak. Tudnia kell azt, hogy Hercegovina, mely hajdan a magyar királyok hűbéres tartományuk volt, 1483. óta hordja már a török jármot, akkoriban az aristocratia áttért az izlámra, hogy megtartsa előjogait, a jobbágy nép híj maradt régi vallásához. Az ország mintegy 400.000 lakossága tehát háromféle vallást követ; egyharmada török, ezek az urak; egyharmada görög, egyharmada római keresztények, ezek a népek. A nemzet nem tart egyívű, tehát nem is lesz belőlök semmi Zivargásuk legfőlegb egyik vagy másik nagyobb potentátnak hajthat hasznót. Meg is ijedt Europa, hogy szőnyegre kerül a keleti kérdés. Ugy tesszik nekik, mint mikor égő-gyertyával járnak a puskaporos kamrában. Igyekeznek, hogy senki bele ne ártsa magát az ügybe, hadd végezzék el maguk a törökökkel, a hogy bírnak.

Igen ám, de ott van a kis Montenegro;

mely már haragszik is „Nikita“ fejedelmére, hogy közönbösen nézi a testvérek szenvedéseit! utozó mielőtt észre veszi a fejedelem, (meglehet úgy ujjá közül nézte is) átsurrant a szomszédba egy kis csapatocskára; — azóta összeirták a fegyvereket, készítik az utakat, hogy ágyuk vontatására alkalmasak legyenek; s ezt mind annak jeléül, hogy semlegesek fognak maradni.

Ott van Szerbia, ez régóta szeretne szorosabb kapcsolatba jönni Hercegovinával és Bosniával. Nagyon féltek, hogy majd segítségre siet, hanem az ifju „Milan“ jó barátja akar lenni Austriának, ennek példáját követi, és — bella gerant alii, tu felix Serbia nube (hadd hadakozzék más, de te boldog Serbia nősülj) — Bécsbe jött eljegyezni magának, „Kecsko Natalia“ 16 tavaszt ért viruló aráját, ki Stourdza hercegnő leánya, a híres orosz minister Gortsakoff rokona, s csak 6 millió rubelt nyert apjától. Igaz, hogy azt mondják, hogy mást is jegyzett el magának t. i. a három éjszaki nagyhatalom kegyes jó indulatát, a midőn Bécsbe vette utját akkor mikor a szomszéd háza kigyuladt, — no de én nem vagyok politikus ezt nem tudom. Azt tudom, hogy a mi szláv ajku polgártársaink alakítják a segélyző egyleteket s könyöradományt gyűjtenek a szegény özvegyek és árvák számára, kiknek férjük, apjuk Hercegovinában esik a török handszár alatt; no meg olyanok számára, kik onnan menekülnek — Juj! hogy fog interpellációskodni Miletics Szvetozár, kit e napokban választottak meg követül a titeli kerületben a szerbek erőfeszítése és az ellenpárt ügytelensége folytán.

Elég lesz most ennyit tudni, ha ez a keleti vész jobban talál terjedni majd bővebben fogom értesíteni barátom uramat.

No! mert itt az alvidéken vagyunk egyuttal elmondom, hogy Don Alfonzo és Donna Mária (kiket a spanyol eseményekről irt tudósításaimból ismer) mult napokban érkeztek Fiuméba; itt is egy kis macskazenével akarták megtisztelni őket, valamint Grácban, hanem a pártkapitány és polgármester segély jöttökre; gyorsabban, mint a budapesti rendőrség az ördög árok beomlásakor a veszélyben forgó lakosoknak. Azóta a belügyér is leiratot intézett Fiuméba a magyar vendégszeretet erőlyes fenntartásának érdekében — Ez ügyért még a „Magyar Allam“ című lap is megdicsérte Tisztát.

Itt eszembe jutnak a spanyolok; hát azok

Bosszu és szerelem.

(Beszély.)

Irtta SIMA FERENCZ.

(Folytatás.)

„Nagybátyám épen semmit nem törődött neveltetésemmel; nagynénémre háramlott gondoztatásom. — Ez áldott jó asszony volt; ez volt a baj. Néném rajongón szeretett engem, sokat, igen sokat foglalkozott velem; a szeretet gyöngéd ujjával ápolgatá bennem azt, mit ki kellett volna tépni lelkemből: a könnyelmű gondatlanságot. Ledér, könnyelmű ifju lettem; utáltam a munkát. Nagynéném korán belém csepegtet, hogy anyagi helyzetem nem kis tért biztosít számomra a társadalomban: ha jó tanuló nem vagyok is. — Miért tanultam volna hát? A munka csak annak való, ki csak ezután biztosíthatja számára a kényelmes megélhetést. Hibám legyezgetése — a munkátlanság hajlamát korommal nöttet bennem. Haszon-talan, semmittevő voltam, gondatlan könnyelműséggel hajhásztam a jelen pillanatnyi örömeit, melyeket a bő zsebpénz igen élvezetesekeké varázsolt számomra. Az emberek szemtelensége volt az egyik, mi egészen vakká tett. Soha nem tanultam s tanáraink azért nem ejtettek ki a rostából, — s én ezt vakságomban saját érdememül tudtam be; pedig az igazság, illetőleg az elismerés mérlegét — nagynéném piros boritékos levelei huzzák le a méltányosság színvonaláról, s bilenték felém. — Idáig jutottam, midőn nagy szerencsétlenségemre nagynéném meghalt. — Ekkor egy forduló pont állt be életemben. Nagynéném utolsó pillanataiban ágyához bítt; figyelmeztetett egyetlen gyermekére, Szatininára, — azután kért, hogy hajoljak le hozzá, hadd csókoljon meg. Szerelmesem búbjós csókjait kivéve, csak ez az egy csók volt, mely nem hagyott szennyest szegényenpiert arczomon,“ mondá remegve Dona. — „Egy haldokló csókja csak tiszta és szeplőtlen lehet.“

„Ketten álltunk nagynéném ágya mellett — Szatinina és én; midőn nagynéném megszűnt élni: a kedves gyermek előbb anyjára, majd nyakamba borult sirt, zokogott mellemen.“

„E pillanat szent és örök életemben. Vihar teljes küzdelmet állt ki lelkem; a veszteség fájdalmát éreztem egész nagyságában. A haldokló szavait még most is hallják füleim: Szatininát el ne hagyd. A gyermek most ott sirt keblemen, éreztem súlyát; szívem hevesen lüktetett. — Ne sirj édesem, sutto-gám — nap tiszta homlokára a legszentebb érzélem csókját lehelve.“

„A gyermek könnyelt, nagy ábrándos szemeit szivrázó fájdalommal függeszté reám. „Most már nincs senkim,“ mondá — újra fájdalmasan zokogva.“

„De hát nagybátyátok hol a poklok fenekén volt, hogy ilyenkor sem bírt odahaza lenni?!“ mondá haragosan Dönti.

„Újabb szédelősek magukkal ránták valami nagyszerűnek hirdetett vállalatnál, s a társulat, melynek ő volt egyik tehetségesebb tagja — szépségesen elbukott, s bátyámnak épen ez időben confiscálták mindent.“

„Nagynéném halála után többé nem mentem iskolába, folytonosan ott voltam, most már imádvá szeretett Szatininám oldala mellett. Tudja kend bátya nem akarok sokat beszélni: a kölcsönös megértés erős szerelmet vert a két rokon kebelben. Mint mondám könnyelmű, gondatlan ifju voltam; a gyöngéd szeretet szilaj, rajongó lelkemben — két szép szemtől korbácsolt szenvedélylyé fajult. Egy délután ott térdeltem Szatinina előtt, szenvedélytől lángoló arccal ő gyermek volt még: nem értett meg, elfutott tőlem; szobalványért kiáltott, azt gondolá, hogy rosszul lettem. — Én meg-szégyenülve álltam föl megalázott helyzetemből.“

„Ügyetlen voltál,“ mondá indulatosan Dönti „mert nem mondtad a bohó kis angyalnak, hogy nagyon is eszedem vagy, csak hogy izé . . . tudja pokol mit mondtál volna még no? . . .“

„Hát azt mondtam, hogy nem szóltam egy árva hangot sem,“ mondá a másik, „tántorogva dőltem egy fauteuilébe, s így aztán csakugyan elhihetted Szatinina, hogy rosszul lettem.“

„Hm! nem is ér az uri ember élete a mienk mellett egy köhintést se,“ mondá dühöngve Dönti: „hanálunk megesik, hogy megszedítette fejünket valami

égő szempár: — oda vonjuk nyalábunkba a karesu derekat s úgy mondjuk meg egy pár magyaros szóval, hogy mit akarunk, — s mikor két dobogó szív oly közel van egymáshoz: könnyebben megértik egymást. — Hát nem igazam van Dona?“

„Igaz,“ mondá Dona komoran; majd beszédét folytatta tovább. „Ez eset egy cseppet sem hangolta le szerelmemet; egy hó mulva komolyan kijelentém Szatinina előtt legforróbb vágyamat.“

„A nemes lélek öntudatosan nyujtá felém kezét; ajka mozdulatlan maradt, de annál többet mondtak a szeretettől ragyogó szemek, melyekből üdvösségem menyországa sugárzott elő. — Ezután boldog voltam, — e boldogság tiszta és szentelen volt; nem olyan, mint a mit az iskolai száraz, komoly élet rovására lankadatlan buzgalommal folytatott zajos, tivornya élet nyujtott.“

„A tiszta, magasztosabb rendeltetés sugalta szerelemben rejlik a menyországa, az igazi boldogság talpköve; a mi ezen kívül esik: az csak bitvány salak, mely sárral keni be az ősa természet adta alanyi tisztaságot.“

„De hát bátyád! tüsse meg a menykő! semmit nem tudott a dologban? beszélj már értelmesen Dona — Én nem tudom olyan furcsán beszélsz te, mint egy pap.“

„Bátyám, illetőleg ipam,“ mondá sötéten Dona: „mint mondám — egy szerencsétlen vállalat által csaknem egészen tönkre ment, alig maradt annyija, menynyiből szegényesen megélhetett volna. — Azonban az én örökségem, mely az ő gyámsága, nagy koromig egészen az ő bölcs belátására volt bízva: tökéletesen helyre ütött mindent. Nagybátyám veszteségét a világ alig vette észre.“

„Jó, jó, de hát a lánya! ugyan beszélj már sebesebben.“

„Három hó mulva nőm lett.“

„Lásd! ilyen a kabátos ember: a mit két szóval meg lehet mondani — annak kerit akkora feneket, hogy maga a dolog veleje tökéletesen elvész benne, mint valami lomtárban.“

(Folyt. köv.)

mit csinálnak? hát még most is verekszenek, hogy miú eredményre? nem tudom. A „Magyar Állam” szerint mindig Don Carlos nyer; a „Magyar Ujság” szerint mindig XII. Alfonzó a győzelem. Bizonyára egyik sem tud tultenni a másikon, egyiket a soldateska, másikat a péterfillérek és pápai áldás támogatja.

Franciaországban is szélylyel oszlott valahára augusztus első napjaiban a nemzetgyűlés sok vajadás után; egyéb iránt nem volt áldástalan a Francia hazára mert ez ülészek alatt a provisorium elkárhoztatva lett a köztársaság Franciaország kormányának elősmerttetett.

Angol országban, nem jól mondom, Irhonban e hó 6-án ülték meg O'Connell lelkes hazafi születése napjának századik év fordulóját. Irland vagy Irhon 1800-ban kötötték össze Angol országgal, körül belől oly formán mint a Bachkorszakban hazánk lett Ausztriába olvasztva, ez az O'Connell volt azon fíradhatlan küzdő férfi, kinek Irhon jelenlegi szabadalmait, s az irrhoni katolicizmus az anglikán egyház elnyomatásai alól való szabadulását köszönheti. — O'Connell = Irhon Kossuthja.

No! hogy hazánkról is írjak valamit. Azt már tudja barátom, hogy az országgyűlés 28-án nyílik meg; de azt még nem, hogy a megnyitás a budai várpalotában leendő, s a király oldalánál Rudolf koronaherceg is jelen lesz. — Ha az országgyűlés tul lesz az alakulás nehézségein, előterjesztendi a kormány a jövő 1876. évi költségvetést, ez hir szerint 5 millio forint megtakarítást tüntet elő. — No! ne örvendjen valami nagyon a Delegatiók által megszavazandó közös költségvetésben, megint 7 millio több kiadás lesz: az a takarított összeg jó lesz az új lyuk befótozására. — A Delegatusok september végén mennek majd Bécsbe; ott mintegy három hétig fognak működni; addig szünetel az országgyűlés; october végén ismét össze ül ez, s ekkor egybe hivatik a bécsi reixrath is; — akkor majd két felől is kapom a híreket, hogy megírom barátom uramnak.

Most legérdekesebb, hogy hol az egyik, hol a másik ministerről hírlik, hogy lemond; ma Perczelről, holnap Trefortról; — holnapután pedig Tiszáról mondják, hogy miniszterelnök lesz. — No de ezek mind hírek. Hir az is, hogy Ghyczy nem fogja elfogadni a ház elnökségét, a helyett inkább az Ausztriával való egyezmények reviziójára kiküldendő bizottságban akar részt venni; ha valósul e hir, ennek csak örvendeni fog. Ön barátja Pajzán.

Nyilatkozat.

Azon hir terjedt el városunkban, hogy Simonyi Ernő megválasztott országgyűlési képviselőnk Czegléd város polgárainak irásos ígéretet tett volna, mely szerint több helyütt megválasztván, a többi kerület mellőzésével Czegléd város képvisletét fogja elfogadni. — Ez ügyben jól értesülve levén, ezennel kinyilatkozatom, hogy Simonyi Ernő ur, bár még mielőtt Szeutesen képviselő-jelöltül fellépett volna — a czeglédi függetlenségi pártnak kedvezően nyilatkozott volt is; később számos helyütt jelöltül kikiáltatván, önnön hajlamait az országos függetlenségi párt érdekeinek alárendelé, s a párt határozatához képest azon kerület képvisletét fogadandja el, mely új választás esetén leginkább volna veszélyeztetve; ebből folyólag a czeglédieknek a fent említett hir értelmében, sem szóval, sem írásban nem nyilatkozhatott, és nem is nyilatkozott.

Szentes, 1875. aug. 12-én.

Buday József
a „48-as és függetlenségi egyesült párt” elnöke.

Helyi és vegyes hírek.

— Mint lapunk mult számában már említettük, ifjaink, fiataljaink csakugyan melegen buzgólnak, hogy társadalmi csendes életünkbe élénkséget, vidámságot töltsenek. A mi a mult héten még csak dicsérendő szép szándok volt, most már már megtestesülni készül. A szünnapokat itthon élvező ifjak e hó 22-én a budai viharkárosultak felszegélyezésére „szini előadással egybekötött tánczvizalmat” rendeznek Rambovsky díszes termében. Az előadandó szinmű egy az újabb időkben a nemzeti szinpadra került francia vígjáték: „A három kalap.” A szives hölgyek, kik közreműködésre vállalkoztak: vetekednek ifjainkkal a buzgóságban; szorgalmasan folynak a próbák, s biztat a remény, hogy a szinmű kitünően fog sikerülni. — A műveltebb körök más fiataljai pedig e hó 28-án rendeznek „tánczmulatságot” ugyanazon helyen és ugyan-

azon jótékony célra. Ez alkalommal felkéréndik a hölgyeket, hogy minél egyszerűbb öltönyben sziveskedjenek megjelenni: hogy így abból, a mit e nehéz időkben a muldó divatnak áldoznának, annál több juthasson a szenvedők jajjainak csillapítására. — Nem volna-e célszerűbb, ha erejüket egyesítve együttesen rendeznének egy tánczvizalmat? Reméljük ugyan, hogy sok áldozatkész pártfogó mind a két vialomban veendő részt, de még is megeshetik, hogy e szük időben két részre oszlik a közönség, és akkor a kettős vialom kettős rendezési költségei, sokat emészthetnek föl a jótékonyok oltárára szánt áldozatból.

— A ref. egyház legutóbbi presbyterialis gyűlésén szomoruan tapasztaltuk, hogy mindinkább terjedni kezd azon nézet, hogy az újabb időkben állított népiszkolákban az ideiglenes tanítók, ezentul is folyton ideiglenes minőségükben tartassanak meg, s ne állandósítsanak; — mert — mint nagy bölcsen előadott — könnyebben lehet őket változtatni, s nem kell a tractus közbenléptéért esedezni! — Már hogy a tanügy hasznára leendő ez elv fogantatása, mely szerint csekélyebb fizetés mellett, ideig óráig alkalmazott, állandósításra nem számítható, és épen ezért tova vágyakozó ifjak lesznek iskoláinkban alkalmazva: mint ha rendes tanítók helyezetténe oda, kik teljesen városunk fiatalságának tanítására szentelnék magukat? e nagy kérdés felett sokat lehetne vitatkozni. Egyéb iránt annyit elősmertünk, hogy ily rendszer mellett sokkal jobban lehet a tanítókat alárendelni a papoknak, kik, mert a törvény rendelkezésénél fogva az iskolaszékek rendes tagjai, ezért már magukat született paedagogoknak, s fölényük érzetében — mert ecclesia praecedit — az oskolák korlátlan uraiknak vélik; remegve minden önérzetes, velük szemben önállóságra törekvő tanítótl, hogy fejük fölé nő.

— Sima Ferenc az felsőpárti ref. leányiskola első és második osztályának ideiglenes tanítója, állandósításáért folyamodott a ref. egyházhoz; a presbyterium nem teljesíté kérelmét. — A távozó fiatal tanfőruiban, ki nem csak a tanuló seregnek, hanem a szülőknak is kedvence volt, legtöbbet veszt a ref. tanító-egylet, melynek értekezleteiben egyedül ő és Pap László tanító tartották a lelket; az egylet fenállása óta csakis e kettő tartott ott értekezéseket. — Reméljük, hogy a jeles készültsgű tanító, ki két év óta lapunknak is szorgalmas munkatársa volt, s kire — már eddig kifejtett munkásságát tekintve — a tanügy terén még szép jövő várhat, máshol több méltánylásban fog részesülni.

— A kataszteri munkálatokkal, bár az illető hivatalnokok már rég ki lettek nevezve és huzzák országszerte a fizetést, keveset haladtak előre, nem egy felszólalást lehet erre vonatkozólag olvasni a főváros lapjaiban. — Mi nálunk e hét folyamában kezdték meg. Mennyibe fog kerülni e munkálat, például városunkban, erről következő összeállításból szerezhetni némi fogalmat. Négy szakaszra osztott városi bizottság fog működni; ez évben 4 havi munka időt számítva, a négy szakasz négy elnökének napdíjai 5 frittal számítva 4 hó alatt tesznek 2400 frotot, a négy jegyző napdíjai 3 frittal ugyancsak 4 hóra 1540 frotot, a 16 bizottsági tag napdíjai 1 frot. 50 krral 300 frotot, — a szükségelt fuvar 3000 frotba számítva, tesz az összes előirányzott kiadás ez évben 9940 frotot.

A tehén csorda ügye, mely, mint olvasóink tudják nagyon sok phasion ment át ez évben, most van a legmulatságosabb stadiumban. — A 17 frotra feleségázott magas legelő bér mellett, tudvalevőleg, kevesebb tehén hajtattat a csordára, mint mennyit a föld számítás szerint befogadni képes volt volna; kimaradt 359 hold. — E többlet miután haszonbérlelő nem akadt már egyszer megkaszáltatott harmadán. — Ezután az hozatott indítványba, (s el is fogadtatott) hogy a tehén tartó gazdák, minden tehén után még 80 kr, pótlékot fizessenek, s a letartolt kaszáló át fog engedtetni marhájuk legelőjéül. — Némelyek elfogadták e határozatot, mások, kik a kopár legelőért a 17 forintot is sokalják; nem. — Már most az e héten tartott közgyűlést, ugy intézkedett, hogy az illető bizottság szorosán ügyöljen fel arra, miszerint a csordás a toldalékot lefizette gazdák teheneit naponta kiválasztva, csak is ezeket legeltesse a jobb fűvön, a makacsokét pedig külön falkában a már lesült, lelegelt kopárságokra terelje. — Theoriában igen szép! hanem a praxisban?

— Rendőri hírekben sem szükölködünk. Nem rég egy bankjegy hamisító társaságnak akadtak nyomába, kik tizes bankók kiállítására adták fejüket, de mindjárt az első kísérleteken rajta vesztettek. Résztint szentesi, résztint h.-m.-vásárhelyi lakosok ezek; elfogattak s most várják büntetésüket. Vásárhelyen megtalálták az általuk használt sajtót, réztáblákat s egyéb készülékeket. Ügyességük volt-e nagyobb, melylyel együgyü ember létükre e metszeteket készítették, vagy ügyet-

lenségük, mely e primitív s első tekintetre felismerhető hamisítványokkal csálni akart. — E napokban népkertünk csőzse egy nagy ebet vett észre, mely egy udon születtnek elásva volt hulláján rágódott, a népkert sűrűbb bokrai között. Erélyes reudorségünknek mielőbb sikerült a gyermekgyilkos anyát is kipuhatolni, ki jelenleg a bíróság börtön kórházában van letartóztatva. — Pataki Pál házánál pedig szintén e napokban betöréssel párosult lopás hajtattott végre, a tetteseknek, kik több élelmi szert, ágy és ruhaneműt tolvajlottak el, már is nyomában van a rendőrség. — N. S. lakostársunk életét, melyet az utóbbi időkben már a szesz italok élvezete sem tudott felvidámitani, megúnván, — kötél által vetett véget annak. — Ugyan e szándékban volt egy éltebb nő is, de annak kivételében meggátoltattott.

— Ujvidéken iparkiallítás rendezett az ottani iparegylet, mely f. hó 15-én ünnepelesen fog megnyitattni. A rendező bizottság ugyan azt a tapintatlanságot követte volt el, hogy az értesítőket, meghívókat s hasonlókat német nyelven szerkesztve küldötte volt szét, s így a kiállításnak bizonyos politikai s tendenciosus színezetet adott. — A magyar lapok annak idején erélyesen szólaltak fel a hazai nyelv jogtalan mellőzése miatt, s bizony szép keveset emlegették, pártfogolták azt, mi a kiállítás sikerének nem, kis hátrányára leendő. — Kívánjuk, hogy a bizottság okujlon, de egyszersmind azt kívánjuk, hogy e kiállítás, melynek, mint minden hasonlóknak célja: a belföldi iparosok képességét kimutatni s a készítmények tágasabb körben kelendőseget szerezni, számos látogatásnak örvendjen. — E kiállításra vonatkozólag legközelebb arról értesültünk, hogy az ottani iparosokon kívül az osztrák-magyar birodalom kiválóbb iparosai közül számosan vesznek részt; s így e kiállítás — a rendezése körül elkövetett hiba dacára — ugy a nagy közönség, mint az érdeklött iparosok számára sok hasznos látni valót fog nyújtani. A közönség ugyan is meg tanulja kulömböztetni a számos kiállított tárgyakban a jobbakat, s felismerendi, hol kell szükségteit beszereznie, az iparosok pedig sokat fognak tanulni, mit haszonnal alkalmazásba vegyenek ők is.

— **Értesítések:** Szegi Mihálynak II. t. 54. sz. egy részlet árter a zsubba van örök áron eladó. — Figyelmeztetnek a t. ez. lakosok, hogy a felső csürhejárason kocsival való járás szigoruan tiltatik. — Lévai örökösöknek III. t. házuk, a felsőréten két részlet kaszáló eladó; értekezhetni Mácsai Ferenc szűrszabó mesternél. — Gróf Károlyi Sándor ur ő nagyméltósága derekegyházi uradalmából 2500 hold valósgos jó szántóföld 15 évre 50 holdas, vagy nagyobb rátaiban haszonbérbe kiadó. A kik bérleni ojahtánának, a bérlési szerződés feltételeit megtekinthetik itt helyben Szánthó János gabnavásárlónál (I. t. 10. sz. a.) ki ugyancsak a felek kívánatára a helyszínen is meg fogja mutatni a földeket. — Benke és Bosár társaknak a Tiszánál 33 öl gyertyán tűzfájuk van eladó; egy öl ára 11 frot. 50 kr. — Mikecz Imrének az alsóréten harmadik dűllőben 10 hold, ötödik dűllőben 1 hold földje eladó; — értekezhetni a tulajdonosnál III. t. 147. házszám alatt. — Erdődi Antalnak a kőrógyi csárda nevű tanyája, hét fertály földdel 3 évre haszonbérbe kiadó; ugyszinte a mentő gát mellett 7 hold, Soós dadóje mellett 2 hold és a szegvári utban 2 hold földje van szinte 3 évre haszonbérbe kiadó; értekezhetni Krajszler Istvánnál. — Érsek Bálintnak 2 portán levő két háza egészben, vagy portánként eladó; — értekezhetni a felsőpárton I. t. 77%. házszám alatt. — Pólya Jánosnak IV. t. 345. számú háza eladó. — K.-Szabó Sándornak az alsóréti földjén gyékénye van lábán és szénája vontató számára eladó. — Özv. B.-Fazekas Antalné kun-szent-mártoni lakosné belső határbeli 71 köblös szántó és kaszáló földbirtoka 3 évre haszonbérbe kiadó, a bérleni kívánók értekezhetnek a tulajdonosnővel Kun-Szt.-Mártonban. — Id. Török Sándor I. tiz. 75. sz. a. lakosnak tőkei két fertály tanyafölde örökáron eladó, vagy haszonbérbe adandó több évre. — Lakos József III. tized, 171. sz. a. házánál az új gyógyszerár utczában több rendbeli lakás van haszonbérbe adandó. — Soós Antal bogárnak királysági 1 fertály és tőkei szintén 1 fertály tanyafölde haszonbérbe kiadó, alkut lehet tenni II. t. 170. számú házánál. — Karczag város közelében, közvetlen a vaspálya mellett nagyobb területű jó minőségű szántóföld feles munkálatra kiadó. Vállalkozók lakhelyet kaphatnak a majorságban, hol jószágot is tarthatnak. Bővebb tudósítást szerezhetni dr. Friedmann Beniamin urnál Szentesen. — Csákö Ferencnek 18 hold földje 3 évre haszonbérbe kiadó. — Ifju Sarkadi-Nagy Ferenc III. t. t. 181. sz. alatti lakosnak gróf Károlyi Istvántól haszonbérrelt 100 hold földje a terehalomnál 7 évre alhaszonbérbe adandó f. évi sz. Mihály napjától; azon esetre pedig, ha alhaszonbérlelő nem kerülné, ugy a 100 hold terehalmi földből 30 holdat öszvetés alá feles szántásra — 70 hold legelőt pedig szinte 7 évre alhaszonbérbe. — Özv. Szépe Beniaminné felsőpárti fél portás háza eladó. — Balogh Józsefnének 12 hold heréje holdanként kaszálásra kiadó. — Gibba László IV. t. 519. sz. háza eladó, értekezhetni a Weisz Márton-féle házánál. — Veres Bálintnak a Sonnenfeld kereskedése mellett 5, a sárgapartnál pedig 10 részlet földje van eladó; értekezni lehet 339. h. sz. a.

H i r d e t m é n y.

A városi előfogatozás bérletének határideje e folyó év szeptember 30-án lejárván; — ezen bérletnek árlejtés után újbóli 3 évre leendő bérbeadása a folyó évi 179. sz. közgyűlési végzéssel elrendeltetett: minek folytán nyilvános árlejtési határidőül a folyó évi szeptember hó 1-ső napjának délelőtti 10 órája a tanácssteremben kitűzetik.

Melyre a vállalkozni kívánók 100 frt. bánompénzzel ellátva azzal hivatnak meg: hogy az árlejtési feltételek a kitűzött határideig alulírott-nál megtekinthetők.

Kelt Szentesen, 1875. augusztus 12.

Győri József, tanácsnok.

Egy vagy két fiu tanulónak

kerestetik Gombos Károly vas- és fűszer kereskedésébe.

H i r d e t m é n y.

Szentes város tanácsának a f. évi 1314. sz. tanácsi határozata folytán a város tulajdonához tartozó „szénás-kerti“ 1489 nsz. öl föld és háza e folyó évi october hó 1-ső napjától 1876. évi szeptember végéig; — továbbá:

ugyanazon határozata folytán „a vásárszéli birkalegelő,“ — ugyancsak a folyó évi october 1-ső napjától 1876. évi december végéig terjedő egy évre külön külön nyilvános árverés útján haszonbérbe fognak adatni.

Mindkettőre a helyszínén árverési határidőül a folyó évi augusztus hó 30-ik napjának délelőtti 10 órája tűzetik ki

A feltételek az ideig is alulírott-nál megtekinthetők.

Kelt Szentesen, 1875. augusztus 12.

Győri József, tanácsnok.

H i r d e t m é n y.

A h.-m.-vásárhelyi kir. törvényszék részéről az 1874. XXXV. t. cz. értelmében közhirrre tétetik, hogy

Hoffer Antal

kir. közjegyző Szentesen

hivatalos működését

f. évi august. 1-én megkezdette és irodai hivatalos helyiségét a ref. egyház központi iskola épületében megnyitotta,

Kelt H.-M.-Vásárhelyen a kir. e. f. törvényszéknek 1875. július 26-án tartott üléséből.

H i r d e t é s.

A kurczaparti utcában I. tized 152. szám alatti, boldogult

özv. Hubert Péterné-féle beltelek

a rajta levő épületekkel szabad kézből, kedvező feltételek mellett, örök áron eladó; a venni szándékozók értekezhetnek személyesen, vagy levél által Öcsödön (Békésmegye)

Franko Sándor tulajdonosnál.

Épen most jelent meg, magyar fordítása a hírneves igen tanulságos könyvnek:

az önmegóvás,

tanácsadó mind a korbelt férfiaknak, Laurentiustól. Borítékba lepecsételve. Számtalanszor bebisonyul segély és orvoslása (26 éves tapasztalás folytán) a

gyöngeségi

állapotoknak a finemző tagokban, ideges bajokban stb. mint a rongáló önfertőzés és faji kicsapongások következményeinek. — Minden könyvtárnál, jelesül Kókai Lajosnál, Károly utcában. Ár 2 fr. 30 kr.

A t. közönség óvatik bizonyos utánzásoktól és majmolásoktól e könyv-remre nézve, melyek a közönség elámitása tekintetéből még hirdetésmegszószertüli leírásáig is terjednek. Azért ügyeljen mindenki arra, hogy könyvem eredeti 35-ik kiadását

Laurentiustól 60 bonoztani ábrával aczéba metszve és a szerző névbélyegével van pecsételve 18-20 Laurentius tanár

H i r d e t é s.

Fried Ferencnek Csongrádon Bodor háza alatt mármaros **deszkái, fenyőszálai** vannak igen **jutányos áron** eladó; szt.-Mihály napig értekezni lehet Csongrádon a fentnevezett tulajdonossal. 1-3

Két külön lakás

van a Werner örökösök házában bérbeadandó; ugyanazon örökösök

tanyaföldei

örök áron eladók, értekezni lehet a háznál.

Gyógyszerész gyakornokul

alulírott-nál egy 5-6 osztályt végzett ifju felvétetik.

Várady Lajos,

gyógyszerész.

Arverési hirdetmény.

A szentesi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóságnak 1875. évi július hó 31. napján 1977. sz. a. kelt végzés folytán közhirrre tétetik, miszerint Molnár József szentesi lakos, mint végrehajtó részére 70 frt. 60 kr. tőkekövetelés és járuléka kielégítése végett Fehér Pál szentesi lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt a szentesi 3064. számú tjkönyvbe 2608. r. sz. a. bevezetett és 223 nsz. öl udvarterü házból alperes Fehér Pált illető 1/4 része tartozékaival végrehajtás útjáni elárvereztetése elrendeltetvén. ennek fogantatására első határnapul 1875. évi szeptember hó 13. napjának, szükség esetében 2-ik határnapul pedig 1875. évi october hó 18. napjának d. e. 9 órája ezen bíróság telekkönyvi hivatalába oly feltételek mellett tűzetik ki, hogy:

1-ször kikiáltási ár a becsár, vagyis 50 frt.
2-szor venni szándékozók tartoznak a becsár 10%-tólját bánatpénzzül a végrehajtó kezébe előre letenni.

3-szor tartozik vevő a vételár 1/3-át a bánatpénz beszámításával azonnal, 1/3-át 30 nap, 1/3-át 60 nap alatt mindég az árverés napjától számítva járó 6%-tólji kamataival együtt befizetni.

4-szer az árverésen vett birtok utáni százalékot vevő viselendi, az árverési költségekkel együtt és a vétel minden terhét.

5-ször a megvett ingatlan vevőnek azonnal birtokába bocsátatik, a telekkönyvi átíratás azonban csak az egész vételár lefizetésének igazolásával fog megengedtetni.

6-szor a fizetési határidők meg nem tartása esetében vevő kárára új árverés fog kitűzetni.

7-szer hogy az első árverésnek netán eredmény nélküli elmulásával a fentebb körülírt ingatlan a második árverésen becsáron alul is eladatni fognak.

(A becslevél és árverési feltételek az árverés alkalmával felolvastatni fog.

Azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy ennek közelében laknak, felhivatnak, hogy a vételárfelosztás alkalmávali képviseltetésök végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.)

Vége mindazok, kik a fent körülírt ingatlan iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, ezenfel felhivatnak, hogy igénykereseteiket e hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt a telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, igénylők egyedül a vételár fölőslégére fognak utasítatni.

Kelt Szentesen, 1875. augusztus 9.

Aigner Imre, bir. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

A szentesi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság 1875. évi július hó 31. napján 1979. sz. a. kelt végzés folytán közhirrre tétetik, miszerint Hikker Alajos szentesi lakos, mint végrehajtó részére 88 frt. tőkekövetelés és járuléka kielégítése végett Sarkadi Nagy Mihály szentesi lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt a szentesi 10389. számú tjkönyvbe 10821. r. sz. a. bevezetett és 45 frt. 50 kr-ra becsült kistőkei 1800 hold ingatlan vagyonnak végrehajtás útjáni elárvereltetése elrendeltetvén, ennek fogantatására első határnapul 1875. évi szeptember hó 13. napjának, szükség esetében 2-ik határnapul 1875. évi october hó 18. napjának d. e. 9 órája ezen bíróság telekkönyvi hivatalába oly feltételek mellett tűzetik ki, hogy:

1-ör a kikiáltási ár a becsár.

2-or venni szándékozók tartoznak a becsár

10%-tólját bánatpénzzül a végrehajtó kezébe előre letenni.

3-or tartozik vevő a vételár fele részét a bánatpénz beszámításával azonnal, másik fele részét az árveréstől 30 nap alatt, mindég az árverés napjától számítva járó 6% kamataival együtt befizetni.

4-er az árverésen vett birtok utáni százalékot vevő viselendi.

5-ör a megvett ingatlan vevőnek azonnal birtokába bocsátatik, a telekkönyvi átíratás azonban csak az egész vételár lefizetésének igazolásával fog megengedtetni.

6-or a fizetési határidők meg nem tartása esetében vevő kárára új árverés fog kitűzetni.

7-er hogy az első árverésnek netán eredmény nélküli elmulásával a fentebb körülírt ingatlan a 2-ik árverésen becsáron alul is eladatni fog.

A becslevél és árverési feltételek az árverés alkalmával felolvastatni fognak

Azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy ennek közelében laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztás alkalmávali képviseltetésök végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége mindazok, kik a fent körülírt ingatlan iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, ezenfel felhivatnak, hogy igény kereseteiket e hirdetmény közzétételének, utolsó napjától számítandó 15 nap alatt a telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, igénylők egyedül a vételár fölőslégére fognak utasítatni.

Kelt Szentesen 1875. évi július 21 napján.

Onody Károly, bir. végrehajtó.